

Magára adó, fölnőtt embert zavarba ejt bármily ilyen Első Atya későbbi fölfedezése. Mintha már férfikorba jutott törvénytelen gyermek ajtaján kopogtatna valaki éjszaka, viharban: Én nemzettelek!

Vagyis azért tartasz igényt a földélre, melyet én készítettem? Sőt azért akarsz ura lenni? Késő. Bárhonnan kerültem is ide, itt már én vagyok a gazda.

Rég többet tudva, mint te.

A társaimtól.

Rég nem tőled remélve védelmet.

A társaimtól.

A tárgyak közt foglalni megfelelő helyet nem lefelé haladás a lépcsőn; nem lefokozás. Ez a szerénynek tetsző helyünkre húzódás óriási térhódítás. Megvethetjük a lábunk; az alakítható sárban, e kemény talajon.

A továbbiakról legközelebb.

